

***Chùm thơ 196
CN 2 VỌNG B – 07-12-2014
PM. CAO HUY HOÀNG***

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô (Mc 1, 1-8)

Khởi đầu Tin Mừng Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa:

Trong sách ngôn sứ Isaia có chép rằng: Này Ta sai sứ giả của Ta đi trước mặt Con, người sẽ dọn đường cho Con. Có tiếng người hô trong hoang địa: Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi.

Đúng theo lời đó, ông Gioan Tẩy Giả đã xuất hiện trong hoang địa, rao giảng kêu gọi người ta chịu phép rửa tỏ lòng sám hối để được ơn tha tội. Mọi người từ khắp miền Giu-đê và thành Giêrusalem kéo đến với ông. Họ thú tội, và ông làm phép rửa cho họ trong sông Giođan.

Ông Gioan mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng. Ông rao giảng rằng: "Có Đấng quyền thế hơn tôi đang đến sau tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi quai dép cho Người. Tôi thì tôi làm phép rửa cho anh em trong nước, còn Người, Người sẽ làm phép rửa cho anh em trong Thánh Thần."

Đó là lời Chúa.

HỒ GIANG A

MAU DỌN NHÀ

Mau dọn nhà đón mừng vị thượng khách
Từ trời cao xuống đất thấp viếng thăm
Kìa Người đến trên lối đi cực sạch
Cực tinh tuyền, trong vắt tận chân tâm

Mau dọn nhà cho Người vui trú ngụ
Chút đơn sơ vừa đủ nét thanh tao
Lòng mến thương như tình đương chớm nụ
Duyên đất trời ngậy ngát phút kết giao

Mau dọn nhà cho Người thương đời chuyển
Cõi thiên đường thánh điện xuống nơi đây
Cả Ba Ngôi sẽ thường hằng bất biến
Trong lòng em chân, thiện, mỹ đắm say

Mau dọn nhà cho Người vui hạnh phúc
Thỏa lòng yêu đôi bờ vực cách xa
Từ nay thôi thánng năm dài mơ ước
Có em rồi trong kiệu rước ngàn hoa

Mau dọn nhà, nhé em, Người đang đến
Nụ tầm xuân xanh biếc nở hồn nhiên
Đức công minh trùng phùng lòng thương mến
Em khiêm quì mừng hạnh ngộ thần duyên

ả giang hồ, 03-12-2014

KHI ĐÃ YÊU

Người có thể dễ dàng vọt nhảy
qua những hố sâu, sâu thẳm của cuộc đời
khi đã yêu không bao giờ e ngại
chuyện thấp cao, hăm hồ, hay xa xôi

Người có thể dễ dàng đi lối tắt
tránh đường cong, những khúc ngoặt ngoằn ngoèo
khi đã yêu không còn gì để mất
bước anh hùng dẫu phận số rong rêu

Người có thể dễ dàng bạt núi xuống
gò nổng cao, Người san lấp phẳng phiu
khi đã yêu một lòng yêu khiêm nhường
không còn gì đứng nổi chẳng đổ xiêu

nếu em biết, Người yêu em quá đỗi
hãy giúp Người, mở thẳng lối Người đi
Người có thể đến khi em không đợi
tội nghiệp Người, em sẽ nói năng chi

nếu em biết Người xé trời mà xuống
bởi lòng yêu đã cuộn cuộn trào dâng
thì há lẽ em để Người ngập ngừng
lời yêu thương đành khép nép băng khuâng

đừng nhé em, đừng vùi mình mê muội
mau dọn nhà, sạch, sáng đức công minh
xua tan đi bóng đêm dài tăm tối
mở lòng mừng ơn cứu rỗi đẹp xinh

ả giang hồ, 02-12-2014

GÃ TUẦN PHIÊN

GIỮA KHUYA

Chúa gọi con hay chỉ là con sót
Rét run người, đường đột giữa nửa khuya
Chuyện trước mắt là tan tác, chia lìa
Chỉ một thoáng phút giây như nháy mắt

Nỗi nhớ nào cứ hằng đêm quay quắt
Cũng thì hai giờ sáng vẫn không hơn
Nhớ chuyện đời là một kiếp mang ơn
Ôn tình yêu buổi khốn cùng thất vọng

Có phải đâu, nỗi nhớ lòng hoang trống
Mãi khát khao mong ngóng Chúa đến thăm
Đưa con đi tìm mới một chỗ nằm
Thôi thổn thức xa xăm dài kỷ niệm

Sẽ không còn loài rong rêu ô nhiễm
Cũng chẳng còn hạt cát biển vô danh
Đòi cát xinh gió thốc thổi tan tành
Hương muối mặn đóng băng ngày dĩ vãng

Con sót đậm nhấn lời tình hết hạn
Vạn người thân hóa đá triệu người dung
Chẳng có gì là chung thủy, thủy chung
Chỉ có Chúa mới vô cùng chung thủy

Hai giờ sáng không là giờ ủy mị
Nhưng là giờ của chân lý, công minh
Tuần phiên ơi hãy nhìn lại chính mình
Còn chút yêu trung trinh nào cất kỹ

Chúa đang chờ cảm ý một đời yêu

gã tuần phiên, 05-12-2014

TẬP ĐI

Con đã tập đi ngày còn thơ bé,
Bao nhiêu lần té, té đứng, té ngồi
Rồi đi được, rồi chạy nhảy, rong chơi
Tung tăng vui dưới bầu trời xanh ngắt

Con cứ tưởng là mình đi vững chắc
Có ngờ đâu cứ vấp ngã đau thương
Chút lao đao khốn khó giữa đời thường
Đủ xô con nghiêng rồi nghiêng đến quy

Con cứ tưởng mình đi dài thế kỷ
Có ngờ đâu chỉ một thoáng thời đưa
Tuổi xế chiều tập đi lại như xưa
Mà có lẽ mấy năm chưa đi được

Con bỗng nhớ chuyện đời người xuôi ngược
Có một thời dừng bước để gẫm suy
Để nhìn lại những con đường đã đi
Nhiều nhiều quá những lối về ngõ cụt

Tạ ơn Chúa phút dừng chân bỏ cuộc
Thôi con đường quen thuộc kiếp phù sinh
Ngồi trong đêm lòng rất lặng, rất thanh
Mà tập đi con đường tình hy hiến...

gã tuần phiên, 04-12-2014

M. SAO KHUÊ

EM CỎ RƠM

Đừng chỉ đếm trăng sao mà ca ngợi Chúa
Hãy hỏi lòng mình yêu Chúa bao nhiêu
Đừng ép bài thơ nhiều mỹ từ như lụa
Tìm chẳng ra chút thành thật lòng yêu

Đừng tốn vô duyên bao nhiêu tiền của
Làm cây thông xanh rục rỡ ngất cao
Cây thông xanh có làm vinh danh Chúa
Hay để chào mừng lễ hội lớn lao?

Đừng đón Chúa bằng trống kèn, nhảy múa
Mặt ngoài hiền dịu diêm đúa bên trong
Để mà chi chuyện hoành tráng nở phồng
Hơn thua đủ cả tấm lòng thờ phượng

Em cỏ rơm dưới chân đời ngất ngưỡng
Hãy âm thầm khiêm nhượng nói lời yêu
Dẫu mọn hèn chung số kiếp rong rêu
Mà thành thật, yêu bao nhiêu Chúa biết

Em cỏ rơm dưới chân người oan nghiệt
Vẫn dịu dàng trong nắng lửa khô ran
Chúa giàu sang không thiếu những vinh quang
Ngài thêm khát tấm lòng vàng, đơn thật

Em cỏ rơm, hãy cứ yêu Chúa nhất
Nếu Người cần, Người cứ nhạt về chơi
Làm máng rơm hay làm nệm, làm nôi
Xin Người hãy theo ý Người ưa thích...

M. Sao Khuê, 04-12-2014

BA CHUÔNG

TIN, CẬY, MẾN

Cho con vững lòng tin kính
Một mình Chúa, Đấng Toàn Năng
Trên cõi cao xanh thường hằng
Xuống gian trần, Người Toàn Ái

Cho con vững lòng trông cậy
Chờ mong Chúa đến viếng thăm
Niềm đau đớn có bao năm
Cũng biến tan, khi Người đến

Cho con vững lòng yêu mến
Trung trinh, nguyên vẹn thủy chung
Đầu đời một đóa phù dung
Trong tim Người, xin ký thác

Cho con hành trình sa mạc
Trọn niềm tin, cậy, mến yêu
Gió cát rất bỏng, tiêu điều
Cho tâm hồn ơn biến đổi

Không thể có lòng sám hối
Nếu không tin, cậy, mến yêu
Xin cho con mến yêu nhiều
Vững tin, kiên tâm trông cậy

Ba Chuông, 3-12-2013

MÙA VỌNG CỦA LÃO TUẦN PHIÊN

Con thềm chút gió ngoài sân
Chút hoa lá, chút nắng gần, mây xa
Thềm bước đi, tuổi ngọc ngà
Thềm sao sức sống bao là hồn nhiên

Thềm vì góc nhỏ rất riêng
Trơ vơ một chỗ bên hiên cuộc đời
Ngó ra cho hết kiếp người
Có thềm đành chịu đời đời đượ đầu

Ngồi hôm nay, chờ mai sau
Nhớ bao tội lỗi, nghe bao ân tình
Chúa yêu từ buổi bình minh
Còn yêu đến lúc một mình cô đơn
Chẳng oán trách, chẳng giận hờn
Bao dung, từ ái vô ngân thứ tha

Ngồi nghe gõ nhịp giang hà
Thuyền đời đã sẵn về xa mịt mù?
Ngồi chờ tiếng vọng ba chuông
Tuần phiên nức nở nỗi buồn, niềm vui

Một chuông quá khứ chôn vùi
Hai chuông thương tiếc ngậm ngùi tiễn đưa
Ba chuông về lại Quê Xưa
Cội Nguồn Hiện Hữu vào Mùa Yêu Thương

Ba Chuông, CN 1 Mùa Vọng 2013, 1-12-2013

HƯƠNG NAM

DỌN ĐƯỜNG CHO CHÚA

Con dọn đường cho Chúa đến
Hay Chúa dọn đường cho con đi
Chúa vẫn hoài nhớ nhung, thương mến
Còn con, chẳng chút bận tâm chi

Chúa gõ cửa, và chờ con mở cửa
Con vô tư để Chúa cứ đứng ngoài
Chúa đến thăm con, không tần ngần, lần lữa
Con tìm đến Chúa, như chuyện cầu may

Chúa khát khao con, được thuộc về Chúa
Con khát khao mình là của trần gian
Chúa muốn là nơi cho con nương tựa
Con chọn thú vui đời làm chỗ dựa bình an

...

Mùa vọng nào cũng vang câu điệp khúc
Hãy dọn đường cho Chúa đến viếng thăm
Mà lòng con cứ chìm trong bể đục
Đam mê đời dẫn bước về xa xăm

Xin giúp con lòng nồng nàn yêu mến
Người yêu con đang đến rất khiêm cung
Rất kiên trung chờ người tình lỗi hẹn
Để nói lời thương xót rất thủy chung

Hương Nam, 05-12-2014

ĐÁM NGỰC

“Thiên Chúa có thể làm cho những hòn đá này trở nên con cháu ông Ápraham”.
(x. Mt 3,1-12)

Con vẫn thường vỗ ngực xưng tên
Mình là dòng dõi của những người thánh thiện
Cũng đã từng góp của, góp công, dâng hiến
Từng là thành viên hội đồng nọ, hội đoàn kia

Vẫn hội họp, vẫn công tác trọn bề
Vẫn đến nhà thờ, lễ kính, thưa bẩm
Vẫn sốt sắng, ngoan ngùy, đằm thắm
Thế là công dân hạng nhất của Nước Trời

Có bao giờ con đấm ngực, Chúa ơi
Vì con đã đánh bóng đời thật tuyệt
Chúa không biết thì người đời sao biết
Con vẫn là con, với bao việc tốt lành

Có bao giờ con đấm ngực thói đàn hanh
Cứ cao ngạo mình con dòng cháu giống
Mà quên đi phải thực lòng khiêm nhượng
Nhận tội mình, đánh lạc hướng tha nhân

Tiếng loa nào giục sám hối, canh tân
Chờ Chúa đến hãy dọn đường Chúa đến
Xin cho con biết nhìn mình hổ thẹn
Mau đổi đời thật lòng mến trong tim

Chúa có thể làm cho loài sỏi đá
Trở thành con cái thánh Abraham
Cho con nhớ mình không là gì cả
Nếu lòng không sinh hoa quả tươi xinh

Con vẫn thường vỗ ngực xưng tên
Đắm ngực anh em, ngực mình không đắm
Phút hồi tâm tội lỗi con nhiều lắm...
Quyết chừa thôi, con xin đắm ngực mình....

Hương Nam, 4-12-2013

GIỌT SƯƠNG

Tay em hứng giọt sương rơi
Lòng em hứng lệ tình Người yêu em
Em chờ Người, một thoáng đêm
Người chờ em thở khai nguyên đất trời

Người chờ em khát khao Người
Chờ em ngưỡng vọng cao vời huyền linh
Chờ em ngộ môi duyên tình
Chín tầng mây thăm vẫn nhìn thấy em

Người biết tuổi, Người thuộc tên
Biết lòng em nhớ hay quên tình Người
Sớm mai rót hạt sương rơi
Đêm về bóng nguyệt soi ngời hạt sương

Người chờ em hiểu yêu thương
Làm tỉnh mà vẫn tỏ tường lời yêu
Người chờ em đã bao chiều
Còn em cứ mãi tiêu điều tấm thân

Yêu quá đổi, chờ vô ngần
Chờ không nổi nữa, xuống trần với em...
Tay em hứng giọt sương đêm
Lòng em ôm trọn Người thêm yêu thương

Dẫu em chưa kịp dọn đường...
Thì Người vẫn đến vội đường sao băng

Hương Nam, 6-12-2013

XÓA

Con muốn xóa đi những vết xăm
Hằn sâu trên thịt da thâm tím
Dẫu là đau đớn hay ngứa lịm
Xin cũng bằng lòng để đẹp xinh

Con muốn xóa đi những bóng hình
Hư danh ảo vọng trong tim kín
Sẽ không thương tiếc dù nhung mịn
Những hạt lung linh óng ánh ngời

Con muốn xóa đi những tội đời
Vết xăm đen đui vào sâu hoắm
Linh hồn mê muội từ lâu lắm
Xin lại đèn vàng của Thánh Linh

Hãy đốt trong con lửa mến tin
Cho lòng kiên quyết nên người mới
Việc làm khẩn cấp là thay đổi
Sám hối không là sám hối suôn

Xin hãy giúp con thắng nỗi buồn
Thắng con cám dỗ theo đường cũ
Cho đây khát vọng nên người mới
Đón Chúa Giáng Sinh khắp khởi mừng

Hương Nam, 6-12-2013